

L'alcaldata del fons Santos Torroella

En una altra vida, propera en el temps, la CUP va intentar combatre la corrupció catalana. Els casos Innova, Agissa i el desviament de subvencions de la Diputació de Barcelona són alguns dels que van portar al jutjat. Però, el procés independentista ho ha canviat tot. La CUP ja forma part del sistema i ha assumit el discurs oficial que de corrupció només n'hi ha fora de Catalunya. Per això, paradoxalment, ara critiquen les investigacions judicials dels casos que ells mateixos van denunciar a Fiscalia. Eren altres temps. En el cas Aigües de Girona, la CUP tenia com a objectiu els directius de la societat gestora i s'ha trobat que la fiscalia ha anat tirant del fil fins arribar a l'adquisició del fons d'art Santos Torroella, que esquitxa de ple Carles Puigdemont, ara convertit en ídol intocable dels cupaires.

La història neix per aquella obsessió tan nostrada que no marxi res a Madrid. La venda del fons d'art del crític portuenc Santos Torroella coincideix en el temps amb la decisió dels hereus del fotògraf Agustí Centelles de portar tot el fons documental a Madrid. Més tard, l'agent literària Carmen Balcells decidiria el mateix. A l'aleshores conseller de Cultura, Ferran Mascarell, li esclata la còlera i es proposa fer mans i mànigues perquè el fons Santos Torroella es quedi a Catalunya, Això sí, encolomant el mort a un altre. A la Generalitat li sobren els diners per a TV3, però no en té per comprar un fons d'art. «Puigdemont, t'ha tocat», ve a dir-li Mascarell a l'alcalde de Girona. El mateix Mascarell va explicar el 30 de setembre de 2013 que cal fer un «esforç» col·lectiu i actuar amb «rapidesa» per evitar que altres institucions de l'Estat l'adquireixin. Sempre la psicosi de Madrid.

I així la capital gironina, malgrat les teranyines de la caixa forta postcrisi, es va veure obligada a afrontar l'adquisició d'un fons per uns 4 milions d'euros, la inversió més elevada del mandat Puigdemont. Per un fons d'art i uns arxius (el més interessant) d'una persona que no va tenir mai cap vinculació amb Girona, més enllà d'haver nascut a Portbou. «Cal ser generosos», deia Mascarell. Sí, amb els diners dels altres. S'esbomba que conté obres de Picasso, Dalí?, peces que voldríem tenir tots, però d'escàs valor en el conjunt de l'obra pictòrica d'aquests dos genis. Després d'una llarga polèmica i d'ajornar el ple en diverses ocasions, l'Ajuntament de Girona aprova la compra del fons gràcies al vot de qualitat de l'alcalde Puigdemont. Una alcaldada, mai millor dit. Com es pagarà? Amb el cànon de l'aigua, es va explicar aleshores. Ara, l'actual alcaldessa, Marta Madrenas, diu que no ha estat així. Ens van mentir llavors o ara? Resta per veure si més enllà de l'estafa política, hi ha delictes penals. No és cap xou. És una investigació molt seriosa.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/06/17/l'alcaldata-del-fons-santos-torroella/919492.html?utm_source=rss